

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 16 aprilie 2018
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2013/0103 (COD)**

**5700/1/18
REV 1**

**WTO 11
ANTIDUMPING 1
COMER 10
CODEC 106
PARLNAT 90**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Poziție în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării unui
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036 privind protecția împotriva
importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt
membre ale Uniunii Europene și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind
protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea
țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene
- Adoptată de Consiliu la 16 aprilie 2018

REGULAMENTUL (UE) 2018/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din ...

de modificare a Regulamentului (UE) 2016/1036
privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping
din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene
și a Regulamentului (UE) 2016/1037 privind protecția împotriva importurilor
care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207
alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară¹,

¹ Poziția Parlamentului European din 16 aprilie 2014 (JO C 443, 22.12.2017, p. 934) și poziția în primă lectură a Consiliului din 16 aprilie 2018 [(JO ...)] [(nepublicată încă în Jurnalul Oficial)]. Poziția Parlamentului European din ... [(JO ...)] [(nepublicată încă în Jurnalul Oficial)] [și decizia Consiliului din ...].

întrucât:

- (1) Normele comune de protecție împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping sau al unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii sunt cuprinse în Regulamentele (UE) 2016/1036¹ și (UE) 2016/1037² ale Parlamentului European și ale Consiliului (împreună denumite în continuare „regulamentele”). Regulamentele au fost adoptate inițial în 1968 și modificate ultima dată în mod semnificativ în 1996, în urma finalizării Runde Uruguay desfășurată în cadrul Acordului General pentru Tarife și Comerț (GATT). Având în vedere faptul că au fost aduse o serie de modificări la aceste regulamente din anul 1996 și până acum, legiuitorii au decis să codifice regulamentele din motive de claritate și de coerență.
- (2) Cu toate că regulamentele au fost modificate și codificate, nu a avut loc nicio revizuire fundamentală a modului lor de funcționare. Comisia a lansat o procedură de revizuire a regulamentelor, printre altele pentru ca acestea să reflecte mai bine nevoile întreprinderilor la începutul secolului douăzeci și unu.

¹ Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 21).

² Regulamentul (UE) 2016/1037 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene (JO L 176, 30.6.2016, p. 55).

- (3) În urma revizuirii respective, anumite dispoziții ale regulamentelor ar trebui modificate pentru a îmbunătăți transparența și previzibilitatea, pentru a oferi măsuri eficace de combatere a retorsiunii din partea țărilor terțe, pentru a îmbunătăți eficacitatea și asigurarea punerii în aplicare și pentru a optimiza practicile de reexaminare. În plus, ar trebui incluse în regulamente anumite practici care au fost aplicate în ultimii ani în contextul investigațiilor antidumping și al investigațiilor în materie de taxe compensatorii.
- (4) Pentru a îmbunătăți transparența și previzibilitatea investigațiilor antidumping și ale investigațiilor în materie de taxe compensatorii, părțile care vor fi afectate de impunerea unor măsuri antidumping și compensatorii provizorii, în special importatorii, ar trebui să fie informate cu privire la impunerea iminentă a acestor măsuri. În plus, în cazul investigațiilor în urma cărora se constată că impunerea de măsuri provizorii nu este oportună, este de dorit ca părțile să aibă cunoștința de acest fapt cu suficient timp înainte. Pentru a se limita riscul unei creșteri substanțiale a importurilor în perioada de informare prealabilă, Comisia ar trebui să înregistreze importurile, în cazurile în care este posibil. Atunci când se prevede înregistrarea importurilor în cursul perioadei de informare prealabilă este necesar să se aibă în vedere că aceasta necesită o analiză prospectivă a riscurilor asociate și a probabilității ca circumstanțele în cauză să submineze efectele corective ale măsurilor. În plus, Comisia ar trebui să adune informații statistice suplimentare la nivelul Tarifului Integrat al Uniunii Europene (TARIC), pentru a se asigura un temei factual adecvat pentru analiza importurilor. În cazurile în care înregistrarea nu este posibilă și are loc o nouă creștere semnificativă a importurilor în cursul perioadei de informare prealabilă, Comisia ar trebui să reflecte acest prejudiciu suplimentar în marja de prejudiciu.

- (5) Înainte de impunerea măsurilor provizorii ar trebui să se rezerve o scurtă perioadă de timp în care exportatorii sau producătorii să verifice calculul marjei lor individuale de dumping sau al valorii subvenției pasibile de măsuri compensatorii și al marjei adecvate pentru înlăturarea prejudiciului cauzat industriei Uniunii. Astfel, erorile de calcul ar putea fi corectate înaintea impunerii măsurilor.
- (6) Pentru a se asigura că măsurile de combatere a retorsiunii sunt eficace, producătorii din Uniune ar trebui să se poată baza pe regulamente fără să se teamă de retorsiune din partea țărilor terțe. Dispozițiile existente permit, în circumstanțe speciale, inițierea unei investigații fără să se fi primit o plângere, în cazurile în care există elemente de probă suficiente care semnalează existența unui dumping sau a unor subvenții pasibile de măsuri compensatorii și a unui prejudiciu și a unei legături de cauzalitate. Astfel de circumstanțe speciale ar trebui să includă și cazurile în care țări terțe amenință cu luarea unor măsuri de retorsiune.
- (7) Atunci când o investigație este inițiată fără să se fi primit o plângere, Comisia ar trebui să solicite producătorilor din Uniune să furnizeze informațiile necesare pentru continuarea investigației, pentru a se garanta că sunt disponibile suficiente informații pentru desfășurarea acesteia atunci când există astfel de amenințări cu luarea unor măsuri de retorsiune de către țări terțe.

- (8) Țările terțe intervin din ce în ce mai mult în comerțul cu materii prime în scopul de a păstra materiile prime în țară, spre avantajul utilizatorilor interni din aval, de exemplu impunând taxe la export sau aplicând sisteme tarifare duale. O astfel de intervenție creează distorsiuni suplimentare ale comerțului. Ca urmare, costurile materiilor prime nu reprezintă rezultatul acțiunii forțelor normale ale pieței, care reflectă cererea și oferta pentru o anumită materie primă. În consecință, producătorii din Uniune sunt nu numai afectați de dumping, ci suferă și din cauza unor distorsiuni suplimentare ale comerțului comparativ cu producătorii din aval din țările terțe care recurg la astfel de practici. Pentru a proteja comerțul în mod adecvat, astfel de distorsiuni ar trebui avute în vedere atunci când se stabilește nivelul taxelor ce urmează a fi impuse.
- (9) Comisia ar trebui să verifice existența distorsiunilor legate de materiile prime pe baza plângerii primite și folosind baza de date a Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) numită „Inventar privind restricțiile la exportul de materii prime industriale” sau oricare altă bază de date a OCDE care înlocuiește acea bază de date și care identifică distorsiuni legate de materiile prime.
- (10) În cadrul Uniunii, subvențiile pasibile de măsuri compensatorii sunt, în principiu, interzise în temeiul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Prin urmare, subvențiile pasibile de măsuri compensatorii care sunt acordate de țările terțe distorsionează în mod deosebit schimburile comerciale. Valoarea ajutorului de stat autorizat de către Comisie a fost redusă constant de-a lungul timpului. Atunci când se stabilește nivelul măsurilor compensatorii, în general nu mai este posibilă aplicarea regulii taxei mai mici.

- (11) În cazul în care măsurile nu se prelungesc după finalizarea unei investigații de reexaminare efectuate în perspectiva expirării măsurilor, întrucât în cursul perioadei de investigație se constată că nu se întrunesc condițiile necesare continuării aplicării acestora, taxele percepute pe parcursul investigației pentru mărfurile vămuite ar trebui rambursate importatorilor.
- (12) Comisia ar trebui să inițieze reexaminări intermediare, acolo unde este cazul, în situațiile în care industria Uniunii se confruntă cu costuri mai mari, care sunt consecința standardelor sociale și de mediu mai înalte. Mai mult, Comisia ar trebui să inițieze reexaminări intermediare și atunci când se produc schimbări în țările exportatoare în ceea ce privește standardele sociale și de mediu. De exemplu, dacă o țară vizată de măsuri se retrage din acordurile multilaterale de mediu și din protocoalele la acestea, la care Uniunea este parte, sau din convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM) enumerate în anexa Ia la regulamente, investigația de reexaminare intermediară inițiată ar putea avea ca rezultat retragerea angajamentelor în vigoare. Amploarea reexaminării ar urma să depindă de natura exactă a schimbărilor. Astfel de reexaminări intermediare ar putea fi inițiate, de asemenea, *ex officio*.

- (13) Comisia poate adopta avize interpretative prin care să ofere orientări generale eventualelor părți interesate cu privire la aplicarea regulamentelor. În conformitate cu jurisprudența constantă a Curții de Justiție, astfel de avize nu au caracter juridic obligatoriu și nu modifică normele obligatorii din dreptul Uniunii. În conformitate cu principiile generale ale egalității de tratament și încrederii legitime, Comisia aplică astfel de avize, dar prin adoptarea acestora nu poate renunța la puterea sa discreționară în domeniul politicii comerciale comune. Înainte de adoptarea unor astfel de avize, Comisia ar trebui să desfășoare consultări în concordanță cu articolul 11 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). Parlamentul European și Consiliu își pot exprima, de asemenea, punctele de vedere.
- (14) Industria Uniunii nu ar mai trebui definită prin referire la pragurile pentru inițierea unei proceduri prevăzute în regulamente.
- (15) Comisia ar trebui să se asigure de faptul că toate părțile interesate au acces optim la informații, prin instituirea unui sistem de informare prin care părțile interesate să fie notificate atunci când sunt adăugate informații neconfidențiale noi la dosarele de investigație și prin asigurarea accesului părților interesate la aceste informații, prin intermediul unei platforme online.
- (16) În cazul investigațiilor inițiale în urma cărora s-a constatat că marja de dumping sau valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii se află sub pragurile *de minimis*, investigația ar trebui să se încheie imediat în ceea ce privește exportatorii vizați și aceștia nu vor face obiectul unor investigații ulterioare de reexaminare.

- (17) Comisia ar trebui să accepte o ofertă de angajament numai în cazul în care are convingerea, pe baza unei analize prospective, că acesta elimină în mod efectiv prejudiciul cauzat de dumping.
- (18) Atunci când există condițiile necesare pentru inițierea unei investigații anticircumvenție, ar trebui ca, în toate cazurile, importurile să facă obiectul înregistrării.
- (19) Experiența în cadrul investigațiilor anticircumvenție a arătat faptul că, deși uneori producătorii produselor în cauză nu sunt implicați în practici anticircumvenție, aceștia sunt în fapt afiliați unui producător care intră sub incidența măsurilor inițiale. În aceste cazuri, producătorilor nu ar trebui să li se refuze o scutire pentru simplul motiv că aceștia sunt afiliați unui producător care intră sub incidența măsurilor inițiale. Prin urmare, condiția conform căreia, pentru a fi scutit de obligația de înregistrare sau de plată a taxelor extinse, producătorii produsului în cauză ar trebui să nu fie afiliați niciunui producător care intră sub incidența măsurilor inițiale ar trebui eliminată. În plus, în cazurile în care practica de circumvenție are loc pe teritoriul Uniunii, faptul că importatorii sunt afiliați unor producători care intră sub incidența măsurilor nu ar trebui să fie un criteriu decisiv în stabilirea posibilității de a acorda sau nu o scutire importatorului.
- (20) În cazul în care numărul producătorilor din Uniune este atât de mare încât trebuie să se recurgă la eșantionare, ar trebui să se aleagă un eșantion din rândul tuturor producătorilor din Uniune, nu numai din rândul acelor care au depus plângerea.

- (21) În cazurile de distorsiuni legate de materiile prime, astfel cum sunt identificate la articolul 7 alineatul (2a) din Regulamentul (UE) 2016/1036, astfel cum este modificat prin prezentul regulament, Comisia ar trebui să aplice criteriul privind interesul Uniunii, conform articolului 7 alineatul (2b) din regulamentul menționat. În cazul în care Comisia decide, atunci când stabilește nivelul taxelor vizate la articolul 7 din regulamentul menționat, să aplice articolul 7 alineatul (2) din regulamentul menționat, aceasta ar trebui să aplice criteriul în conformitate cu articolul 21 din regulamentul menționat, pe baza măsurilor determinate în temeiul articolului 7 alineatul (2).
- (22) Atunci când se aplică criteriul privind interesul Uniunii, toți producătorii din Uniune ar trebui să aibă posibilitatea de a formula observații, nu doar cei care au depus plângere.
- (23) Raportul anual prezentat de Comisie Parlamentului European și Consiliului în legătură cu punerea în aplicare a regulamentelor permite monitorizarea periodică și la timp a instrumentelor de apărare comercială. În Parlamentul European ar trebui să existe un schimb de opinii cu privire la respectivul raport, care ar trebui să abordeze și funcționarea instrumentelor de apărare comercială. Ar trebui să existe posibilitatea ca Consiliul să participe la un astfel de schimb de opinii.

- (24) Comisia ar trebui să extindă aplicarea și perceperea taxelor antidumping și a taxelor compensatorii la platoul continental al unui stat membru sau la zona economică exclusivă declarată de un stat membru în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), cu condiția ca produsul care face obiectul măsurilor să fie utilizat în oricare dintre aceste două spații în scopul de a explora sau de a exploata resursele naturale nebiologice ale fundului oceanic și marin și ale subsolului acestuia sau în vederea producerii de energie prin folosirea apei, a curenților și a vânturilor, precum și cu condiția ca produsul care face obiectul măsurilor să fie consumat/utilizat în situ în cantități semnificative. Intenția de a extinde aplicarea în acest mod ar trebui anunțată în avizul de inițiere a procedurii și ar trebui să fie susținută de elemente de probă suficiente în cerere. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei pentru a specifica modalitățile de aplicare și de percepere a taxelor antidumping și a taxelor compensatorii. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (25) Pentru a actualiza lista în care sunt identificate distorsiunile legate de materiile prime prin adăugarea de noi distorsiuni legate de materiile prime, dacă „Inventarul privind restricțiile la exportul de materii prime industriale” al OCDE, sau oricare altă bază de date a OCDE care o înlocuiește pe prima, identifică distorsiuni legate de materiile prime suplimentare față de cele incluse pe listă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea listei de distorsiuni legate de materiile prime menționată la articolul 7 alineatul (2a) din Regulamentul (UE) 2016/1036. În plus, în scopul de a gestiona în mod adecvat o creștere substanțială a importurilor în cazul în care aceasta survine în cursul perioadei de informare prealabilă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește prelungirea sau reducerea perioadei de informare prealabilă. Perioada de informare prealabilă ar trebui să fie redusă în cazul în care se înregistrează o creștere substanțială a importurilor, însă Comisia nu este în măsură să o gestioneze. Pe de altă parte, în cazul în care nu se înregistrează o creștere substanțială a importurilor sau dacă Comisia este în măsură să o gestioneze, perioada de informare prealabilă ar trebui să fie prelungită pentru a asigura previzibilitate pentru operatorii din Uniune. Este deosebit de important ca, în decursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legislație¹. În special, pentru a asigura o participare egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții statelor membre, iar experții lor au acces în mod sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se ocupă cu pregătirea actelor delegate.

¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (26) Prin urmare, Regulamentele (UE) 2016/1036 și (UE) 2016/1037 ar trebui modificate în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE) 2016/1036 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4 alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie a Uniunii” totalitatea producătorilor de produse similare din cadrul Uniunii sau cei dintre ei ale căror producții comune constituie un procent semnificativ din producția totală din Uniune a acestor produse, cu următoarele excepții:”.

2. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1) după primul paragraf se introduce paragraful următor:

„Plângerile pot fi depuse, împreună sau separat, și de industria Uniunii, sau de orice persoană fizică sau juridică, ori de orice asociație fără personalitate juridică acționând în numele acestora, sau de syndicate, sau pot fi sprijinite de syndicate. Aceasta nu afectează posibilitatea ca industria Uniunii să retragă plângerea.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Comisia facilitează accesul la instrumentul de apărare comercială sectoarelor industriale neomogene și fragmentate, compuse în mare parte din întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), prin intermediul unui serviciu de asistență dedicat pentru IMM-uri, de exemplu prin sensibilizarea utilizatorilor, prin furnizarea de informații generale și de explicații cu privire la proceduri și la modalitatea de a depune o plângere, prin distribuirea de chestionare standard în toate limbile și prin răspunsuri la întrebări generale, fără legătură cu un caz anume.

Serviciul de asistență dedicat pentru IMM-uri pune la dispoziție formulare standard pentru statisticile ce urmează a fi transmise pentru cercetare, precum și chestionare.”

3. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (7), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Reclamanții, sindicatele, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscuți în conformitate cu articolul 5 alineatul (10), precum și reprezentanții țărilor exportatoare pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile furnizate de oricare parte implicată în investigație, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 19 și să fie utilizate în investigație.”;

(b) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În cazul procedurii inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (9), o investigație se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Indiferent de circumstanțe, investigațiile trebuie să se încheie, în toate cazurile, în termen de 14 luni de la inițierea lor, în conformitate cu constatările efectuate în temeiul articolului 8 în ceea ce privește angajamentele și cu constatările efectuate în temeiul articolului 9 în ceea ce privește măsurile definitive. Perioadele de investigație coincid cu anul financiar de câte ori este posibil, îndeosebi în cazul sectoarelor neomogene și fragmentate, compuse în mare parte din IMM-uri.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(10) Producătorilor din Uniune ai produsului similar li se cere să coopereze cu Comisia în cadrul investigațiilor inițiate în temeiul articolului 5 alineatul (6).

(11) Comisia instituie biroul consilierului-auditor, ale cărui competențe și responsabilități sunt stabilite în cadrul mandatului său adoptat de Comisie și care garantează exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale părților interesate.”

4. Articolul 7 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care:

- (a) a fost inițiată o procedură în conformitate cu articolul 5;
- (b) a fost publicat un aviz în acest sens, iar părților interesate li s-a oferit posibilitatea adecvată de a furniza informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 5 alineatul (10);
- (c) în urma unei examinări preliminare pozitive s-a constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu care rezultă în urma acestui dumping pentru industria Uniunii; și

- (d) interesul Uniunii necesită o intervenție în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu.

Taxele provizorii sunt impuse cel mai devreme în termen de 60 de zile și, în principiu, cel mai târziu în termen de șapte luni, dar în niciun caz mai târziu de opt luni de la inițierea procedurii.

Nu se impun taxe provizorii în interval de trei săptămâni de la transmiterea informațiilor către părțile interesate în conformitate cu articolul 19a (perioada de informare prealabilă). Furnizarea acestor informații nu aduce atingere niciunei decizii conexe ulterioare care poate fi luată de către Comisie.

Comisia reexaminează până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] măsura în care a avut loc o creștere substanțială a importurilor în cursul perioadei de informare prealabilă și, în cazul în care o astfel de creștere a survenit, măsura în care aceasta a cauzat un prejudiciu suplimentar industriei Uniunii, în pofida eventualelor măsuri luate de Comisie în temeiul articolului 14 alineatul (5a) și a articolului 9 alineatul (4). Aceasta se bazează în mod deosebit pe datele strânse în temeiul articolului 14 alineatul (6) și pe orice informații relevante aflate la dispoziția sa. Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 23a pentru a modifica durata perioadei de informare prealabilă, stabilind-o la două săptămâni în cazul unei creșteri substanțiale a importurilor care cauzează un prejudiciu suplimentar și la patru săptămâni, în caz contrar.

Comisia își face publică pe pagina sa de internet intenția de a impune taxe provizorii, incluzând informații privind posibilele niveluri ale taxelor, oferind în același timp părților interesate informații în temeiul articolului 19a.”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(2a) Atunci când face o analiză pentru a determina dacă aplicarea unei taxe mai mici decât marja de dumping ar fi suficientă pentru înlăturarea prejudiciului, Comisia ține cont dacă există distorsiuni legate de materiile prime în privința produsului în cauză.

În sensul prezentului alineat, distorsiunile legate de materiile prime constau din următoarele măsuri: sisteme tarifare duale, taxe la export, suprataxe la export, contingente la export, interdicții la export, drepturi fiscale aplicate exporturilor, cerințe de obținere a unei autorizații, prețuri minime de export, rambursări, reduceri sau anulări de taxe pe valoarea adăugată (TVA), restricții privind punctele de vămuire accesibile exportatorilor, liste cu exportatori agreeți, obligații legate de piața internă, drepturi exclusive de exploatare minieră în cazul în care prețul materiei prime respective este semnificativ mai redus în comparație cu prețurile de pe piețele internaționale reprezentative.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23a pentru a modifica prezentul regulament prin adăugarea de noi distorsiuni legate de materiile prime pe lista menționată la al doilea paragraf din prezentul alineat, dacă «Inventarul privind restricțiile la exportul de materii prime industriale» al OCDE, sau oricare altă bază de date a OCDE care o înlocuiește pe prima, identifică alte tipuri de măsuri.

Investigația vizează orice distorsiune legată de materiile prime identificată la al doilea paragraf de la prezentul alineat, a cărei existență poate fi dovedită de Comisie cu suficiente elemente de probă în temeiul articolului 5.

În sensul prezentului regulament, o singură materie primă – prelucrată sau neprelucrată – inclusiv energia, în legătură cu care se constată o distorsiune trebuie să reprezinte nu mai puțin de 17 % din costul de producție al produsului în cauză. În scopul efectuării acestui calcul, se utilizează un preț nedistorsionat al materiei prime, astfel cum este stabilit pe piețele internaționale reprezentative.

- (2b) În cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate conchide în mod clar că este în interesul Uniunii să se determine valoarea taxelor provizorii în conformitate cu alineatul (2a) al prezentului articol, alineatul (2) al aceluiași articol nu se aplică. Comisia caută în mod activ să obțină informații de la părțile interesate, care să îi permită să stabilească dacă se aplică alineatul (2) sau alineatul (2a) al prezentului articol. În acest sens, Comisia examinează toate informațiile pertinente, cum ar fi capacitățile neutilizate în țara exportatoare, concurența pentru materiile prime și efectul asupra lanțurilor de aprovizionare pentru întreprinderile din Uniune. În cazul în care se refuză cooperarea, Comisia poate conchide că este în conformitate cu interesul Uniunii să se aplice alineatul (2a) al prezentului articol. Atunci când se aplică criteriul privind interesul Uniunii, în conformitate cu articolul 21, va fi acordată atenție deosebită acestei chestiuni.
- (2c) Când marja de prejudiciu se calculează pe baza unui preț indicativ, profitul indicativ utilizat este stabilit ținând cont de factori precum nivelul de profitabilitate înainte de creșterea importurilor din țara care face obiectul investigației, nivelul de profitabilitate necesar pentru a acoperi în întregime costurile și investițiile, cercetarea și dezvoltarea, precum și inovarea și nivelul de profitabilitate de așteptat în condiții normale de concurență. Această marjă de profit nu poate fi mai mică de 6 %.

(2d) La stabilirea prețului indicativ, costul efectiv de producție al industriei Uniunii, care rezultă din acordurile multilaterale de mediu și din protocoalele acestora, la care Uniunea este parte, sau din convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM) enumerate în anexa Ia la prezentul regulament, este reflectat în mod corespunzător. În plus, sunt luate în considerare costurile viitoare care nu sunt acoperite de alineatul (2c) al prezentului articol, care rezultă din respectivele acorduri și convenții și care vor fi suportate de industria Uniunii în perioada de aplicare a măsurii în temeiul articolului 11 alineatul (2).”

5. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Atunci când, în urma unei examinări preliminare pozitive s-a constatat existența unui dumping și a unui prejudiciu, Comisia poate, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 15 alineatul (2), să accepte angajamente prin care exportatorii își asumă obligația, în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare, să își revizuiască prețurile sau să nu mai exporte la prețuri de dumping, în cazul în care prejudiciul cauzat de dumping este astfel eliminat.

În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii impuse de Comisie în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) sau taxele definitive impuse în conformitate cu articolul 9 alineatul (4), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor, astfel cum a fost modificată ulterior.

Majorările de preț efectuate în temeiul acestor angajamente nu sunt mai mari decât este necesar pentru a se elimina marja de dumping și sunt mai scăzute decât marja de dumping, în cazul în care o astfel de majorare ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii.

Atunci când se face o analiză pentru a se determina dacă majorările de preț efectuate în temeiul acestor angajamente și care sunt mai mici decât marja de dumping ar fi suficiente pentru eliminarea prejudiciului, articolul 7 alineatele (2a), (2b), (2c) și (2d) se aplică în mod corespunzător.”;

- (b) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu excepția cazurilor excepționale, niciun angajament nu poate fi oferit cu mai puțin de cinci zile înainte de încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 20 alineatul (5), pentru a se asigura și altor părți posibilitatea de a formula observații.”;

(c) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(3) Angajamentele oferite nu sunt în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori efectivi sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală, care cuprind în special principiile și obligațiile prevăzute în acordurile multilaterale de mediu și în protocoalele acestora la care Uniunea este parte, precum și în convențiile OIM enumerate în anexa Ia la prezentul regulament. Exportatorul în cauză poate fi informat în legătură cu motivele pentru care se are în vedere propunerea de respingere a ofertei de angajament și i se poate oferi posibilitatea de a formula observații cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.
- (4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a respectivului angajament care să fie concludentă în sensul articolului 19, astfel încât acesta să poată fi comunicat părților implicate în investigație, Parlamentului European și Consiliului.

Mai mult, înainte de acceptarea oricărei astfel de oferte de angajament, se oferă industriei Uniunii posibilitatea de a formula observații cu privire la principalele aspecte ale angajamentului.”

6. La articolul 9, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(3) În cazul procedurii inițiate în temeiul dispozițiilor articolului 5 alineatul (9), prejudiciul este în mod normal considerat neglijabil atunci când importurile în cauză reprezintă mai puțin decât volumele specificate la articolul 5 alineatul (7). Aceste proceduri se încheie de îndată ce se stabilește că marja de dumping, exprimată în procente din prețul de export, este mai mică de 2 %.
- (4) În cazul în care din constatarea definitivă a faptelor reiese că există un dumping care a cauzat un prejudiciu și că interesul Uniunii necesită o intervenție în conformitate cu articolul 21, Comisia impune o taxă antidumping definitivă, în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 15 alineatul (3). În cazul în care sunt în vigoare taxe provizorii, Comisia inițiază această procedură cu cel puțin o lună înaintea expirării taxelor respective.

Valoarea taxei antidumping nu depășește marja de dumping stabilită, dar ar trebui să fie mai mic decât marja în cazul în care această taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei Uniunii. Articolul 7 alineatele (2a), (2b), (2c) și (2d) se aplică în mod corespunzător.

În cazul în care Comisia nu a înregistrat importurile, dar constată, pe baza analizei tuturor informațiilor relevante aflate la dispoziția sa atunci când adoptă măsuri definitive, că o nouă creștere substanțială a importurilor care fac obiectul investigației are loc în cursul perioadei de informare prealabilă, Comisia reflectă prejudiciul suplimentar care rezultă din această creștere în determinarea marjei de prejudiciu pentru o perioadă care nu poate fi mai lungă decât cea menționată la articolul 11 alineatul (2).”

7. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Se inițiază o reexaminare a măsurilor care urmează să expire atunci când cererea conține suficiente elemente de probă potrivit cărora expirarea măsurilor ar avea drept rezultat probabil continuarea sau reapariția dumpingului și a prejudiciului. Această probabilitate poate fi indicată, de exemplu, de dovada continuării practicii de dumping și a prejudiciului sau de dovada că eliminarea prejudiciului se datorează în totalitate sau parțial existenței măsurilor sau de dovada că situația exportatorilor sau condițiile pieței sunt de asemenea natură încât implică probabilitatea unor noi practici de dumping care produc prejudicii sau de dovada continuării existenței distorsiunilor legate de materiile prime.”;

- (b) la alineatul (5) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care, în urma unei investigații efectuate în temeiul alineatului (2), măsura expiră, toate taxele percepute începând cu data inițierii investigației privind mărfurile vămuite se rambursează, cu condiția ca acest lucru să fie solicitat de la autoritățile vamale naționale și ca acestea din urmă să acorde rambursarea în conformitate cu legislația vamală aplicabilă a Uniunii privind rambursarea și remiterea taxelor. Această rambursare nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale naționale în cauză.”

8. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Investigațiile se inițiază în temeiul prezentului articol la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii prevăzuți la alineatul (1) din prezentul articol. Acestea se inițiază printr-un regulament al Comisiei, prin care, de asemenea, se furnizează instrucțiuni autorităților vamale în vederea luării de măsuri corespunzătoare pentru a înregistra importurile în conformitate cu articolul 14 alineatul (5) sau pentru a solicita garanții. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce o parte interesată sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică inițierea unei investigații și Comisia și-a încheiat analiza acesteia sau după ce Comisia însăși a stabilit necesitatea inițierii unei investigații.”;

(b) la alineatul (4), primul, al doilea, al treilea și al patrulea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Importurile nu se supun înregistrării în temeiul articolului 14 alineatul (5) și nu fac obiectul unor măsuri în cazul în care sunt efectuate de întreprinderi care beneficiază de scutiri.

Cererile de scutire, argumentate corespunzător prin elemente de probă, sunt prezentate în termenele stabilite în regulamentul Comisiei în temeiul căruia a fost inițiată investigația.

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Uniunii, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză despre care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt definite la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Uniunii, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt definite la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.”

9. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În temeiul prezentului regulament pot fi adoptate dispoziții speciale referitoare mai ales la definiția comună a noțiunii de „origine”, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului*, precum și referitoare la aplicarea și perceperea unei taxe antidumping pe platoul continental al unui stat membru sau în zona economică exclusivă declarată de un stat membru în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS).

* Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Începând cu data inițierii investigației și după ce a informat statele membre în timp util, Comisia poate să furnizeze instrucțiuni autorităților vamale în vederea luării de măsuri corespunzătoare pentru a înregistra importurile, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri de la data înregistrării. Importurile sunt supuse obligativității înregistrării în urma unei cereri din partea industriei Uniunii care să conțină suficiente elemente de probă pentru a justifica o astfel de măsură. Importurile pot fi supuse, de asemenea, obligativității înregistrării, la inițiativa Comisiei. Înregistrarea se instituie printr-un regulament al Comisiei. Respectivul regulament precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(5a) Cu excepția cazului în care dispune de suficiente elemente de probă în înțelesul articolului 5 conform cărora cerințele prevăzute la litera (c) sau la litera (d) din articolul 10 alineatul (4) nu sunt îndeplinite, Comisia înregistrează importurile în temeiul alineatului (5) de la prezentul articol în cursul perioadei de informare prealabile prevăzute la articolul 19a. Atunci când decide cu privire la înregistrare, Comisia analizează în special informațiile strânse pe baza creării de coduri din cadrul Tarifului Integrat al Uniunii Europene (TARIC) pentru produsul care face obiectul investigației în temeiul alineatului (6) din prezentul articol.”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie cu privire la importurile de produse care fac obiectul investigațiilor și al unor măsuri și cu privire la valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament. În cazul inițierii unei investigații în temeiul articolului 5, Comisia creează coduri TARIC care corespund produsului supus investigației. Statele membre utilizează aceste coduri TARIC pentru a raporta cu privire la importurile produsului care face obiectul investigației începând cu momentul inițierii acesteia. Pe baza unei cereri exprese și motivate din partea unei părți interesate, Comisia poate decide să furnizeze un rezumat neconfidențial al informațiilor legate de volumul și valorile agregate aferente importurilor produselor în cauză.”;

(e) se adaugă următorul alineat:

„(8) Ori de câte ori Comisia intenționează să adopte un document care să furnizeze orientări generale potențialelor părți interesate cu privire la aplicarea prezentului regulament, se organizează o consultare publică în concordanță cu articolul 11 alineatul (3) din TUE. Parlamentul European și Consiliul își pot exprima, de asemenea, punctele de vedere.”

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 14a

Platoul continental sau zona economică exclusivă

- (1) Poate fi supus unei taxe antidumping orice produs care face obiectul unui dumping și care este transportat în cantitate semnificativă pe o insulă artificială, pe o instalație fixă sau plutitoare sau pe orice altă structură aflată pe platoul continental al unui stat membru sau în zona economică exclusivă declarată de un stat membru în temeiul UNCLOS, în cazul în care acest lucru ar cauza un prejudiciu industriei Uniunii. Comisia adoptă un act de punere în aplicare prin care stabilește condițiile de impunere a unor astfel de taxe, precum și procedurile de notificare și de declarare a unor astfel de produse și de plată a acestor taxe, inclusiv în ceea ce privește recuperarea, rambursarea și remiterea (instrumente vamale). Actul de punere în aplicare respectiv se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 15 alineatul (3).
- (2) Comisia impune taxele menționate la alineatul (1) numai începând cu data de la care instrumentul vamal menționat la alineatul (1) este operațional. Comisia informează toți operatorii economici cu privire la faptul că instrumentul vamal este operațional prin publicare separată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

11. La articolul 17, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(1) În cazul în care numărul producătorilor, al exportatorilor sau al importatorilor din Uniune, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, investigația se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării, sau la cel mai mare volum reprezentativ de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul investigației, ținând seama de timpul disponibil.
- (2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei. Cu toate acestea, pentru a permite selectarea unui eșantion reprezentativ, este de preferat ca acesta să fie ales în urma consultării părților interesate și cu consimțământul acestora, cu condiția ca părțile respective să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente, în termen de o săptămână de la inițierea investigației.”

12. Se introduce următorul articol:

„Articolul 19a

Informații în etapa provizorie

- (1) Producătorii, importatorii și exportatorii din Uniune, precum și asociațiile lor reprezentative și reprezentanții țării exportatoare, pot să solicite informații referitoare la impunerea planificată a unor taxe provizorii. Cererile de informații se formulează în scris, în termenul stabilit în avizul de inițiere. Informațiile se furnizează părților respective cu trei săptămâni înainte de impunerea taxelor provizorii. Informațiile includ: o sinteză a taxelor propuse, în scopuri strict informative, și detalii privind calculul marjei de dumping și al marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei Uniunii, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea respectării obligațiilor de confidențialitate menționate la articolul 19. Părțile au la dispoziție un termen de trei zile lucrătoare de la data furnizării acestor informații pentru a formula observații privind exactitatea calculelor.
- (2) În cazurile în care se intenționează să nu se impună taxe provizorii, ci să se continue investigația, părțile interesate sunt informate cu privire la neimpunerea taxelor cu trei săptămâni înaintea expirării termenului de impunere a taxelor provizorii menționat la articolul 7 alineatul (1).”

13. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru a se asigura o bază fiabilă prin care Comisia să poată ține seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile privind faptul dacă instituirea de măsuri este sau nu în interesul Uniunii, producătorii, syndicatele, importatorii din Uniune și asociațiile lor reprezentative, precum și utilizatorii reprezentativi și organizațiile de consumatori reprezentative pot, în termenele stabilite în avizul de inițiere a procedurii antidumping, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze corespunzătoare ale acestora sunt comunicate celorlalte părți desemnate în prezentul articol, care au dreptul să formuleze observații.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot prezenta observații privind aplicarea oricăror taxe provizorii. Pentru a fi luate în considerație, aceste observații trebuie primite în termen de 15 de zile de la data aplicării acestor măsuri și trebuie comunicate, eventual sub formă de sinteze corespunzătoare, celorlalte părți, care au dreptul să dea un răspuns.”

14. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la aplicarea prezentului regulament, respectând obligațiile privind protecția informațiilor confidențiale în sensul articolului 19.

Raportul respectiv include informații cu privire la aplicarea măsurilor provizorii și definitive, la încheierea investigațiilor fără luare de măsuri, la angajamente, la investigațiile reinițiate, la reexaminări, la distorsiuni semnificative și vizite de verificare, precum și cu privire la activitățile diferitelor organe responsabile de monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament și a îndeplinirii obligațiilor ce decurg din acesta. Raportul acoperă, de asemenea, utilizarea de către țările terțe a instrumentelor de apărare comercială care vizează Uniunea, precum și recursurile introduse împotriva măsurilor impuse. Acesta include activitățile consilierului-auditor al Direcției Generale Comerț din cadrul Comisiei și cele ale serviciului de asistență dedicat pentru IMM-uri privind aplicarea prezentului regulament.

Raportul detaliază, de asemenea, modul în care standardele sociale și de mediu au fost analizate și luate în considerare în cadrul investigațiilor. Astfel de standarde includ standardele cuprinse în acordurile multilaterale de mediu la care Uniunea este parte și în convențiile OIM enumerate în anexa Ia la prezentul regulament, precum și în legislația națională echivalentă a țării exportatoare.”;

(b) se adaugă următorul alineat:

„(4) Până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o analiză a aplicării articolului 7 alineatul (2a), a articolului 8 alineatul (1) și a articolului 9 alineatul (4), inclusiv o evaluare a acestei aplicări. O astfel de analiză poate fi însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă.”

15. Se introduce următorul articol:

„Articolul 23a

Exercitarea competențelor delegate

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (1) este conferită Comisiei pentru o perioadă de doi ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] și poate fi exercitată o singură dată.

Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 7 alineatul (2a) este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe, cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu o perioadă de timp identică, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea perioadei respective.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 7 alineatele (1) și (2a) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt competenței delegate precizate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează validitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Actele delegate adoptate în temeiul articolului 7 alineatele (1) și (2a) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecțiuni. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 2

Regulamentul (UE) 2016/1037 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9 alineatul (1), teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) În sensul prezentului regulament, se înțelege prin „industrie a Uniunii” totalitatea producătorilor de produse similare din cadrul Uniunii sau cei dintre ei ale căror producții comune constituie un procent semnificativ din producția totală din Uniune a acestor produse, cu următoarele excepții:”.

2. Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), după primul paragraf se introduce un paragraf cu următorul text:

„Plângerile pot fi depuse, împreună sau separat, și de industria Uniunii sau de orice persoană fizică sau juridică, ori de orice asociație fără personalitate juridică acționând în numele acestora, sau de sindicate, sau pot fi sprijinite de sindicate. Aceasta nu afectează posibilitatea ca industria Uniunii să retragă plângerea.”;

(b) se introduce următorul alineat:

„(1a) Comisia facilitează accesul la instrumentul de apărare comercială pentru sectoarele industriale neomogene și fragmentate, compuse în mare parte din întreprinderi mici și mijlocii (IMM-uri), prin intermediul unui serviciu de asistență dedicat pentru IMM-uri, de exemplu prin sensibilizarea utilizatorilor, prin furnizarea de informații generale și de explicații cu privire la proceduri și la modalitatea de a depune o plângere, prin distribuirea de chestionare standard în toate limbile oficiale ale Uniunii și prin răspunsuri la întrebări generale, fără legătură cu un caz anume.

Serviciul de asistență dedicat pentru IMM-uri pune la dispoziție formulare standard pentru statisticile ce urmează a fi transmise pentru cercetare, precum și chestionare.”

3. Articolul 11 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (7), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(7) Producătorii din Uniune, autoritățile publice ale țării de origine și/sau de export, sindicatele, importatorii și exportatorii, asociațiile lor reprezentative, utilizatorii și asociațiile de consumatori care s-au făcut cunoscute în conformitate cu articolul 10 alineatul (12) paragraful al doilea pot, prin cerere scrisă, să ia cunoștință de toate informațiile puse la dispoziția Comisiei de oricare parte implicată în investigație, cu excepția documentelor interne întocmite de autoritățile Uniunii sau ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie pertinente pentru apărarea intereselor lor, să nu fie confidențiale în sensul articolului 29 și să fie utilizate în investigație.”;

(b) alineatul (9) se înlocuiește cu următorul text:

„(9) În cazul procedurii inițiate în temeiul articolului 10 alineatul (11), o investigație se încheie, în cazul în care este posibil, în termen de un an. Indiferent de circumstanțe, investigațiile trebuie să se încheie, în toate cazurile, în termen de 13 luni de la inițierea lor, în conformitate cu constatările efectuate în temeiul articolului 13 în ceea ce privește angajamentele și cu constatările efectuate în temeiul articolului 15 în ceea ce privește măsurile definitive. Perioadele de investigație coincid cu anul financiar de câte ori este posibil, îndeosebi în cazul sectoarelor industriale neomogene și fragmentate, compuse în mare parte din IMM-uri.”;

(c) se adaugă următoarele alineate:

„(11) Producătorilor din Uniune ai produsului similar li se cere să coopereze cu Comisia în cadrul investigațiilor inițiate în temeiul articolului 10 alineatul (8).

(12) Comisia instituie biroul consilierului-auditor, ale cărui competențe și sarcini sunt prevăzute în mandatul acestuia adoptat de Comisie și care garantează exercitarea efectivă a drepturilor procesuale ale părților interesate.”

4. Articolul 12 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Se pot impune taxe provizorii în cazul în care:

- (a) a fost inițiată o procedură în conformitate cu articolul 10;
- (b) a fost publicat un aviz în acest sens, iar părților interesate li s-au oferit posibilitatea adecvată de a furniza informații și de a formula observații în conformitate cu articolul 10 alineatul (12) paragraful al doilea;
- (c) în urma unei examinări preliminare pozitive s-a constatat că produsul importat beneficiază de subvenții pasibile de măsuri compensatorii și că acest fapt a dus la producerea unui prejudiciu asupra a industriei Uniunii;
și

- (d) interesul Uniunii necesită o intervenție în vederea împiedicării producerii unui astfel de prejudiciu.

Taxele provizorii sunt impuse cel mai devreme în termen de 60 de zile și cel mai târziu în termen de nouă luni de la inițierea procedurii.

Valoarea taxei compensatorii provizorii corespunde valorii totale a subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii, stabilită cu titlu provizoriu.

În cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate trage o concluzie provizorie clară potrivit căreia nu este în interesul Uniunii să se impună taxa provizorie la nivelul respectiv, se stabilește taxa compensatorie provizorie la valoarea adecvată pentru eliminarea prejudiciului adus industriei Uniunii, în cazul în care aceasta este mai mică decât valoarea totală a subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii.

Nu se impun taxe provizorii în interval de trei săptămâni de la transmiterea informațiilor către părțile interesate în temeiul articolului 29a (perioada de informare prealabilă). Furnizarea acestor informații nu aduce atingere niciunei decizii conexe ulterioare care poate fi luată de către Comisie.

Comisia reexaminează până la ... [doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] măsura în care a avut loc o creștere substanțială a importurilor în cursul perioadei de informare prealabilă și, în cazul în care o astfel de creștere a survenit, măsura în care aceasta a cauzat un prejudiciu suplimentar industriei Uniunii, în pofida eventualelor măsuri luate de Comisie în temeiul articolului 24 alineatul (5a) și al articolului 15 alineatul (1). Aceasta se bazează în mod deosebit pe datele strânse în temeiul articolului 24 alineatul (6) și pe orice informații relevante aflate la dispoziția sa. Comisia adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 32b pentru a modifica durata perioadei de informare prealabilă, stabilind-o la două săptămâni în cazul unei creșteri substanțiale a importurilor care cauzează un prejudiciu suplimentar și la patru săptămâni, în caz contrar.

Comisia își face publică, pe pagina sa de internet, intenția de a impune taxe provizorii, incluzând informații privind posibilele niveluri ale taxelor, oferind în același timp părților interesate informații în temeiul articolului 29a”;

(b) se introduc următoarele alineate:

„(1a) Când marja de prejudiciu se calculează pe baza unui preț indicativ, profitul indicativ utilizat este stabilit ținând cont de factori precum nivelul de profitabilitate înainte de creșterea importurilor din țara care face obiectul investigației, nivelul de profitabilitate necesar pentru a acoperi în întregime costurile și investițiile, cercetarea și dezvoltarea, precum și inovarea și nivelul de profitabilitate de așteptat în condiții normale de concurență. Această marjă de profit nu poate fi mai mică de 6 %.

(1b) La stabilirea prețului indicativ, costul efectiv de producție al industriei Uniunii, care rezultă din acordurile multilaterale de mediu și din protocoalele acestora la care Uniunea este parte, sau din convențiile Organizației Internaționale a Muncii (OIM) enumerate în anexa Ia la prezentul regulament, este reflectat în mod corespunzător. În plus, sunt luate în considerare costurile viitoare care nu sunt acoperite de alineatul (1a) din prezentul articol, care rezultă din respectivele acorduri și convenții și care vor fi suportate de industria Uniunii în perioada de aplicare a măsurii în temeiul articolului 18 alineatul (1).”

5. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Atunci când, în urma unei examinări preliminare pozitive s-a constatat existența unei subvenții și a unui prejudiciu, Comisia poate, în conformitate cu procedura de consultare menționată la articolul 25 alineatul (2), să accepte angajamente asumate în mod voluntar și într-o manieră satisfăcătoare, prin care:

- (a) țara de origine și/sau țara exportatoare acceptă să elimine sau să limiteze subvenția sau să ia alte măsuri privind efectele acesteia; sau
- (b) orice exportator se angajează să își revizuiască prețurile sau să nu mai exporte către zona în cauză atât timp cât aceste exporturi beneficiază de subvenții pasibile de taxe compensatorii, dacă prin aceste măsuri se elimină prejudiciul cauzat de subvenții.

În acest caz și atât timp cât aceste angajamente rămân în vigoare, taxele provizorii impuse de Comisie în conformitate cu articolul 12 alineatul (3) sau taxele definitive impuse în conformitate cu articolul 15 alineatul (1), după caz, nu se aplică importurilor produsului în cauză fabricat de întreprinderile prevăzute în decizia Comisiei privind acceptarea angajamentelor, astfel cum a fost modificată ulterior.

Majorările de preț efectuate în temeiul acestor angajamente nu sunt mai mari decât este necesar pentru a compensa valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii.

În cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate trage o concluzie provizorie clară potrivit căreia nu este în interesul Uniunii să stabilească majorarea prețului în temeiul angajamentelor respective, în conformitate cu alineatul (1) al treilea paragraf din prezentul articol, majorarea în cauză este mai mică decât valoarea subvențiilor pasibile de măsuri compensatorii în cazul în care o astfel de majorare ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii.”;

- (b) la alineatul (2), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu excepția cazurilor excepționale, niciun angajament nu poate fi oferit cu mai puțin de cinci zile înainte de încheierea perioadei în cursul căreia pot fi prezentate observații în temeiul articolului 30 alineatul (5), pentru a se asigura și altor părți posibilitatea de a formula observații.”;

(c) alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) Angajamentele oferite nu sunt în mod necesar acceptate în cazul în care acceptarea lor este considerată nerealistă, de exemplu în cazul în care numărul de exportatori efectivi sau potențiali este prea mare sau din alte motive, inclusiv din motive de politică generală, care cuprind în special principiile și obligațiile prevăzute în acordurile multilaterale de mediu și în protocoalele acestora la care Uniunea este parte, precum și în convențiile OIM enumerate în anexa Ia la prezentul regulament. Exportatorul și/sau țara de origine și/sau țara exportatoare în cauză poate fi informat(ă) în legătură cu motivele pentru care se are în vedere propunerea de respingere a ofertei de angajament și i se poate oferi posibilitatea de a formula observații cu privire la acest subiect. Motivele respingerii se indică în decizia definitivă.

(4) Părțile care oferă un angajament sunt obligate să furnizeze o versiune neconfidențială a respectivului angajament care să fie concludentă în sensul articolului 29, astfel încât acesta să poată fi comunicat părților implicate în investigație, Parlamentului European și Consiliului.

Mai mult, înainte de acceptarea oricărei astfel de oferte de angajament, se oferă industriei Uniunii posibilitatea de a formula observații cu privire la principalele aspecte ale angajamentului.”

6. La articolul 14, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Valoarea subvenției pasibile de măsuri compensatorii este considerată *de minimis* în cazul în care este mai mică de 1 % *ad valorem*. Cu toate acestea, în ceea ce privește investigațiile privind importurile originare din țări în curs de dezvoltare, nivelul de la care aceasta este considerată *de minimis* este de 2 % *ad valorem*.”

7. La articolul 15 alineatul (1), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Valoarea taxei compensatorii nu depășește valoarea totală stabilită a subvenției pasibile de măsuri compensatorii.

În cazul în care Comisia, pe baza tuturor informațiilor furnizate, poate conchide clar că nu este în interesul Uniunii să stabilească valoarea măsurilor în conformitate cu al treilea paragraf, valoarea taxei compensatorii este mai mică, în cazul în care o astfel de taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul cauzat industriei Uniunii.

În cazul în care Comisia nu a înregistrat importurile, dar constată, pe baza analizei tuturor informațiilor relevante aflate la dispoziția sa atunci când adoptă măsuri definitive, că o nouă creștere substanțială a importurilor care fac obiectul investigației are loc în cursul perioadei de informare prealabilă, Comisia reflectă prejudiciul suplimentar care rezultă din această creștere în determinarea marjei de prejudiciu pentru o perioadă care nu poate fi mai lungă decât cea menționată la articolul 18 alineatul (1).”

8. La articolul 18 alineatul (1) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care, în urma unei investigații efectuate în temeiul prezentului articol, măsura expiră, toate taxele percepute începând cu data inițierii investigației pentru mărfurile vămuite se rambursează, cu condiția ca acest lucru să fie solicitat de la autoritățile vamale naționale și ca acestea din urmă să acorde rambursarea în conformitate cu legislația vamală aplicabilă a Uniunii privind rambursarea și remiterea taxelor. Această rambursare nu presupune plata de dobânzi de către autoritățile vamale naționale în cauză.”

9. Articolul 23 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (4), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Investigațiile se inițiază în temeiul prezentului articol, la inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru sau a oricărei părți interesate, pe baza unor elemente de probă suficiente în ceea ce privește factorii menționați la alineatele (1), (2) și (3) din prezentul articol. Investigația se inițiază printr-un regulament al Comisiei, prin care, de asemenea, se furnizează instrucțiuni autorităților vamale în vederea luării de măsuri corespunzătoare pentru a înregistra importurile în conformitate cu articolul 24 alineatul (5) sau pentru a solicita garanții. Comisia furnizează informații statelor membre de îndată ce o parte interesată sau un stat membru a prezentat o cerere care justifică inițierea unei investigații și Comisia și-a încheiat analiza acesteia sau după ce Comisia însăși a stabilit necesitatea inițierii unei investigații.”;

- (b) la alineatul (6), al doilea și al treilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în afara Uniunii, pot fi acordate scutiri producătorilor produsului în cauză despre care s-a constatat că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt definite la alineatul (3).

În cazul în care practicile, operațiunile sau prelucrările care constituie o circumvenție au loc în interiorul Uniunii, pot fi acordate scutiri importatorilor care pot demonstra că nu sunt angajați în practici de circumvenție astfel cum sunt definite la alineatul (3).”

10. Articolul 24 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În temeiul prezentului regulament, pot fi adoptate dispoziții speciale referitoare mai ales la definiția comună a noțiunii de „origine”, astfel cum este prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului*, precum și referitoare la aplicarea și perceperea unei taxe compensatorii pe platoul continental al unui stat membru sau în zona economică exclusivă declarată de un stat membru în temeiul Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS).

* Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).”;

(b) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Începând cu data inițierii investigației și după ce a informat statele membre în timp util, Comisia poate să furnizeze instrucțiuni autorităților vamale în vederea luării de măsuri corespunzătoare pentru a înregistra importurile, astfel încât să poată fi aplicate ulterior măsuri împotriva acestor importuri de la data înregistrării. Importurile sunt supuse obligativității înregistrării în urma unei cereri motivate corespunzător din partea industriei Uniunii care să conțină suficiente elemente de probă pentru a justifica o astfel de măsură. Importurile pot fi supuse, de asemenea, obligativității înregistrării, la inițiativa Comisiei. Înregistrarea se instituie printr-un regulament al Comisiei. Respectivul regulament precizează obiectul măsurii și, după caz, valoarea estimativă a taxelor care ar putea fi achitate în viitor. Durata înregistrării obligatorii a importurilor nu trebuie să depășească nouă luni.”;

(c) se introduce următorul alineat:

„(5a) Cu excepția cazului în care dispune de suficiente elemente de probă în înțelesul articolului 10 conform cărora cerințele prevăzute la litera (c) sau la litera (d) din articolul 16 alineatul (4) nu sunt îndeplinite, Comisia înregistrează importurile în temeiul alineatului (5) al prezentului articol în cursul perioadei de informare prealabile prevăzute la articolul 29a. Atunci când decide cu privire la înregistrare, Comisia analizează în special informațiile strânse pe baza creării de coduri în cadrul Tarifului Integrat al Uniunii Europene (TARIC) pentru produsul care face obiectul investigației în temeiul alineatului (6) din prezentul articol.”;

(d) alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Statele membre întocmesc lunar un raport către Comisie privind importurile de produse care fac obiectul unor investigații și al unor măsuri și privind valoarea taxelor percepute în temeiul prezentului regulament. În cazul inițierii unei investigații în temeiul articolului 10, Comisia creează coduri TARIC care corespund produsului supus investigației. Statele membre utilizează aceste coduri TARIC pentru a raporta cu privire la importurile produsului care face obiectul investigației începând cu momentul inițierii acesteia. Pe baza unei cereri exprese și motivate din partea unei părți interesate, Comisia poate decide să furnizeze un rezumat neconfidențial al informațiilor legate de volumul și valorile agregate aferente importurilor produselor în cauză.”;

(e) se adaugă următorul alineat:

„(8) Ori de câte ori Comisia intenționează să adopte un document care să furnizeze orientări generale potențialelor părți interesate cu privire la aplicarea prezentului regulament, se organizează o consultare publică în concordanță cu articolul 11 alineatul (3) din TUE. Parlamentul European și Consiliul își pot exprima, de asemenea, punctele de vedere.”

11. Se introduce următorul articol:

„Articolul 24a

Platoul continental al unui stat membru sau zona economică exclusivă

- (1) Poate fi supus unei taxe compensatorii orice produs care face obiectul unei subvenții și care este transportat în cantitate semnificativă pe o insulă artificială, pe o instalație fixă sau plutitoare sau pe orice altă structură aflată pe platoul continental al unui stat membru sau în zona economică exclusivă declarată de un stat membru în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării (UNCLOS), în cazul în care acest lucru ar cauza un prejudiciu industriei Uniunii. Comisia adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește condițiile de impunere a unor astfel de taxe, precum și procedurile de notificare și de declarare a unor astfel de produse și de plată a acestor taxe, inclusiv în ceea ce privește recuperarea, rambursarea și remiterea (instrumente vamale). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 25 alineatul (3).
- (2) Comisia impune taxele menționate la alineatul (1) numai începând cu data de la care instrumentul vamal menționat la alineatul (1) este operațional. Comisia informează toți operatorii economici cu privire la faptul că instrumentul vamal este operațional prin publicare separată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.”

12. La articolul 27, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

- „(1) În cazul în care numărul producătorilor, al exportatorilor sau al importatorilor din Uniune, al tipurilor de produse sau de tranzacții este mare, investigația se poate limita la un număr rezonabil de părți, de produse sau de tranzacții, utilizând eșantioane reprezentative statistic întocmite pe baza informațiilor disponibile în momentul selectării, sau la cel mai mare volum reprezentativ de producție, de vânzări sau de exporturi care pot face în mod rezonabil obiectul investigației, ținând seama de timpul disponibil.
- (2) Selectarea finală a părților, a tipurilor de produse sau a tranzacțiilor, efectuată în aplicarea dispozițiilor referitoare la eșantionare, revine Comisiei. Cu toate acestea, pentru a permite alegerea unui eșantion reprezentativ, este de preferat ca eșantionul să fie ales în urma consultării părților interesate și cu consimțământul acestora, cu condiția ca părțile respective să se facă cunoscute și să furnizeze informații suficiente, în termen de o săptămână de la inițierea investigației.”

13. Se introduce următorul articol:

„Articolul 29a

Informații în etapa provizorie

- „(1) Producătorii, importatorii și exportatorii din Uniune, precum și asociațiile lor reprezentative, și țara de origine și/sau țara exportatoare, pot să solicite informații referitoare la impunerea planificată a unor taxe provizorii. Cererile de informații se formulează în scris, în termenul stabilit în avizul de inițiere. Informațiile se furnizează părților respective cu trei săptămâni înainte de impunerea taxelor provizorii. Informațiile includ: o sinteză a taxelor propuse, în scopuri strict informative, și detalii privind calculul valorii subvenției pasibile de măsuri compensatorii și al marjei adecvate pentru eliminarea prejudiciului adus industriei Uniunii, ținând seama în mod corespunzător de necesitatea respectării obligațiilor de confidențialitate menționate la articolul 29. Părțile au la dispoziție un termen de trei zile lucrătoare de la data furnizării acestor informații pentru a formula observații privind exactitatea calculelor.
- (2) În cazurile în care se intenționează să nu se impună taxe provizorii, ci să se continue investigația, părțile interesate sunt informate cu privire la neimpunerea taxelor cu trei săptămâni înaintea expirării termenului de impunere a taxelor provizorii menționat la articolul 12 alineatul (1).”

14. Articolul 31 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pentru ca autoritățile să dispună de o bază fiabilă care să le permită să țină seama de toate punctele de vedere și de toate informațiile atunci când hotărăsc dacă instituirea de măsuri este în interesul Uniunii, producătorii, syndicatele, importatorii din Uniune și asociațiile lor reprezentative, precum și utilizatorii reprezentativi și organizațiile de consumatori reprezentative pot, în termenele stabilite în avizul de inițiere a procedurii în materie de taxe compensatorii, să se facă cunoscuți și să furnizeze informații Comisiei. Aceste informații sau sinteze corespunzătoare ale acestora sunt comunicate celorlalte părți desemnate în prezentul articol, care au dreptul să formuleze observații.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Părțile care au acționat în conformitate cu alineatul (2) pot formula observații privind aplicarea oricăror taxe provizorii. Pentru a fi luate în considerare, aceste observații trebuie primite în termen de 15 zile de la data aplicării acestor măsuri și trebuie comunicate, eventual sub formă de sinteze corespunzătoare, celorlalte părți, care au dreptul să formuleze observații.”

15. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 32a

Raport

- (1) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual cu privire la aplicarea prezentului regulament, respectând obligațiile privind protecția informațiilor confidențiale în sensul articolului 29.

Raportul respectiv include informații cu privire la aplicarea măsurilor provizorii și definitive, la încheierea investigațiilor fără luare de măsuri, la angajamente, la investigațiile reinițiate, la reexaminări, la distorsiuni semnificative și vizite de verificare, precum și cu privire la activitățile diferitelor organe responsabile de monitorizarea punerii în aplicare a prezentului regulament și a îndeplinirii obligațiilor ce decurg din acesta. Raportul acoperă, de asemenea, utilizarea de către țările terțe a instrumentelor de apărare comercială care vizează Uniunea, precum și recursurile introduse împotriva măsurilor impuse. Acesta include activitățile consilierului-auditor al Direcției Generale Comerț din cadrul Comisiei și cele ale serviciului de asistență pentru IMM-uri privind aplicarea prezentului regulament.

Raportul detaliază, de asemenea, modul în care standardele sociale și de mediu au fost analizate și luate în considerare în cadrul investigațiilor. Astfel de standarde includ standardele cuprinse în acordurile multilaterale de mediu la care Uniunea este parte și în convențiile OIM enumerate în anexa Ia la prezentul regulament, precum și în legislația națională echivalentă a țării exportatoare.

- (2) Până la ... [cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] și ulterior la fiecare cinci ani, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului o analiză a aplicării articolului 12 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf, a articolului 13 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf și a articolului 15 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf, inclusiv o evaluare a acestei aplicări. O astfel de analiză poate fi însoțită, dacă este cazul, de o propunere legislativă.

Articolul 32b

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 12 alineatul (1) este conferită Comisiei pentru o perioadă de doi ani de la ... [data intrării în vigoare a prezentului regulament de modificare] și poate fi exercitată o singură dată.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 12 alineatul (1) poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt competenței delegate precizate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu afectează validitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12 alineatul (1) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecțiuni. Termenul în cauză se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 3

Anexa la prezentul regulament se adaugă ca anexa Ia la Regulamentul (UE) 2016/1036 și la Regulamentul (UE) 2016/1037.

Articolul 4

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 5

Prezentul regulament se aplică tuturor investigațiilor în cazul cărora avizul de inițiere în temeiul articolului 5 alineatul (9) din Regulamentul (UE) 2016/1036 sau al articolului 10 alineatul (11) din Regulamentul (UE) 2016/1037 a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* după data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Președintele

Pentru Consiliu

Președintele

ANEXĂ

„ANEXA Ia

CONVENȚIILE OIM MENȚIONATE ÎN PREZENTUL REGULAMENT

1. Convenția privind munca forțată sau obligatorie, nr. 29 (1930)
 2. Convenția privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical, nr. 87 (1948)
 3. Convenția privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și de negociere colectivă, nr. 98 (1949)
 4. Convenția privind egalitatea de remunerare a mâinii de lucru masculine și a mâinii de lucru feminine, pentru o muncă de valoare egală, nr. 100 (1951)
 5. Convenția privind abolirea muncii forțate, nr. 105 (1957)
 6. Convenția privind discriminarea în domeniul forței de muncă și al exercitării profesiei, nr. 111 (1958)
 7. Convenția privind vârsta minimă de încadrare în muncă, nr. 138 (1973)
 8. Convenția privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor și acțiunea imediată în vederea eliminării lor, nr. 182 (1999)”
-